27/01/2019

Οι καταδιωκόμενοι Έλληνες διαμέσου ενός βιβλίου

/ Γνώμες

Του Βαγγέλη Παπαχρήστου

Κυκλοφόρησε πρόσφατα το βιβλίο του Σταύρου Θ. Παπουτσή **«Δημήτρης Στέφος, ο άνθρωπος, ο επιστήμονας, ο καταδιωκόμενος Έλληνας»**.

Ο Σταύρος Παπουτσής από την Μάλτσιανη των Αγίων Σαράντα, Βορείου Ηπείρου, κάτοχος πολλών γραπτών, δοκιμιών, βιογραφιών, μα και ποιημάτων και διηγημάτων, συνεργάτης πολλών βορειοηπειρωτικών εφημερίδων, είναι όχι μόνον άριστος γνώστης του αλβανικού κατεστημένου, αλλά με διηγηματικό, περιγραφικό και καλλιτεχνικό τρόπο τα μεταφέρει αυτά εις τον αναγνώστη.

Στο νέο του βιβλίο ο αναγνώστης θα αντικρύσει δύο σκέλη: Από την μία την

προσωπική ζωή του ήρωά του Δημήτρη Στέφου σε όλα τα στάδια της ζωής του, ως άνθρωπο, ως επιστήμονα, ως πολιτικό και ως καταδιωκόμενο. Περιγράφει ο συγγραφέας όλη τη ζωή του Δημήτρη από τα παιδικά του χρόνια της φτώχειας και της κακομοιριάς, αλλά της μεγάλης θέλησης για τη ζωή και την μάθηση, τα πανεπιστημιακά χρόνια του Βουκουρεστίου, την αφοσίωσή του στο νέο επάγγελμα αυτό της εξεύρεσης και εξόρυξης του πετρελαίου, της αναβάθμισης του σε όλα τα σκαλιά της ιεραρχίας του Ινστιτούτου Έρευνας Μελέτης και Σχεδιασμού, των τίτλων και βραβεύσεων που του απονεμήθηκαν χάρη της δουλειάς του, μα και της διπλής δίκης που του έγινε, για να δικαστεί στο σύνολο 25 χρόνια και να τελέσει τα 17,5 στις δυσκολότερες και απάνθρωπες φυλακές και ορυχεία.

Από την άλλη μας δίνει διάπλατα την εσωτερική κάλπικη κατάσταση ενός συστήματος που επιβίωσε πάνω σε αδικοχαμένα πτώματα, σε αναθέματα φυλακισθέντων και εξορισθέντων, σε βογκητά των σκλάβων των γαλερών εις τα ορυχεία… με το μόνο «αδίκημα» που δεν συμφωνούσαν με την κομμουνιστική δικτατορική πολιτική τους, μα και πολλών άλλων με το «αμάρτημα» του ΕΛΛΗΝΑ. *«Αποδεικνύεται ακόμα σε πόσο υψηλό βαθμό μία αυταρχική και απόλυτα κυριαρχική ηγεσία ενός κομμουνιστικού καθεστώτος, χειραγωγεί κάθε ανθρώπινη ψυχή, ακόμα και τους επιστήμονες που η ίδια έχει αναδείξει επισήμως, όταν αυτή δεν μπορεί να φτάσει «ψηλά» επίπεδα των φανταστικών ορίων και απαιτήσεων ενός παρανοϊκού δικτάτορα…»,* όπως γράφει ο ίδιος ο συγγραφέας.

Να πως περιγράφεται το «αμάρτημα» του Έλληνα:

«Ο ασφαλίτης γνωρίζονταν με τον Kadri (Υπουργός Εσωτερικών). Του πρότεινε να τον βγάλει από τη λίστα. (ο λόγος για τον Νικόλα Κίτσιο). Τον άκουσε ψύχραιμα ο Kadri και μετά του είπε: «**Μα αυτός είναι Έλληνας**». Κι όμως έβγαλε τον Νικόλα από τη λίστα και έχωσε στη φυλακή τον ίδιο τον Υποδιοικητή της Ασφάλειας, γιατί

κι αυτός είχε καταγωγή Ελληνική».

«Εμείς χώσαμε φυλακή τους δικούς μας (Αλβανούς) και **θ΄ αφήναμε εσένα τον Έλληνα**», ήταν η απάντηση των ανακριτών στην μηχανογραφημένη κατηγορία του Δημήτρη για σαμποτάζ στην εξόρυξη πετρελαίου.

«Και σήμερα ύστερα από 40 χρόνια δεν ξέρω γιατί τον είχαν συλλάβει. Ο Δημήτρης ήταν ένας από τους καλύτερους σπεσιαλίστες του Ινστιτούτου, διπλωματούχος από το εξωτερικό. Αν συγκρίνουμε τα αποτελέσματα της εκτέλεσης αυτών των σχεδιασμών, η ομάδα μας είχε τα καλύτερα αποτελέσματα από όλα τα άλλα.... Ίσως **το μόνο του «λάθος» ήταν το ότι ήταν μειονοτικός (Έλληνας) από το χωριό Γριάζδανη των Αγίων Σαράντα...**», ανάφερε σε βιβλίο του ένας συμφυλακισμένος του Δημήτρη.

Μια στάση, μια καταδίωξη των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών, που συνέχισε και συνεχίζει μέχρι σήμερα με το μόνο σκεπτικό την απάρνησή τους, την αλλοίωση και εκδίωξή τους.

Πηγή: **www.sfeva.gr**